այնպէս նաւակը քսան ոտքի չափ բարձրացաւ։

— Բարեկամք, կանչեց տոքդորը զըլխիբաց՝ իր երկու ընկերաց մէջ տեղ կանգուն կենալով, մեր օդային նաւուն բարեբաղդութիւն բերող անուն մը դընենք. թող Վիկտորիա կոչուի։

Զարհուրելի հուռռա մըն էր լցուեցաւ։

— Կեցցէ թագուհին. կեցցէ Անգղիա։

Այս ատենս օդապարկին վերելական ուժը սաստիկ կերպով կ'աճէր։ Ֆէրկըսըն, Ֆէննըտի և ճոյ յետին ողջոյն մը տուին իրենց բարեկամաց։

— Արձակեցէք բոլորը, կանչեց տոքդորը։

Եւ Վիկտորիան արագաբար օդուն մէջ բարձրացաւ, մինչդեռ Ռիզոլիւդին չորս թենդանոթները որոտաձայն կը հնչէին։

Կը շարունակուի։

ՄԱՀ ԿԵՍԱՐՈՒ

ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

(Տես երես 189)

ՀԱՆԴԷՍ Դ

Խորհրդարան կամ տաճար խորհրդոց

ՏԵՍԱՐԱՆ Ա

ԲՐՈՒՏՈՍ, ԿԱՍՍԻՈՍ

Կաս. Ինձ թուի եթէ սակաւաւոր եղեցի մեզ այսօր այս ատեան։

Բր. Շատ է՝ եթէ քաջաց իցէ։ (Լռի աղաղակ)։

Կաս. Լսե՛ս, Բրուտէ, զաղաղակ ժողովրդեանն։

Բր. Եւ նոքա կարող են ձեռն տալ մեզ այսօր։ Մօտալուտ 'ի վերայ կայ վտանգն։

Կաս. Սակայն ես կարի իմն աներկիւղ և անխռով տեսանեմ զքեզ։

Բր. Պոմպէոս և Կատոնն ինձ հովանացին։

Կաս. Ահաւասիկ երևեցան պաշտօնեայք բռնաւորին։

Բր. Իսկ Կիմբրոս և Դեկիմոս...։

Կաս. Ընդ նմա իսկ են. բարուք և խորագիտութեամբ գործեցին զայդ։

Բր. Եթէ խորհեցար արդեօք հեռացուցանել ասի զանօրէնն Անտոնիոս։

Կաս. Իմ բան եղեալ է ընդ Մարկեղոսի և Մեսեղոսի, զի յերկարագոյն նուազ կալցեն զնա արտաքոյ տաճարիս, եթէ և պէտք ինչ իցեն՝ նաև բռնի ևս։

Բր. Ապա ամենայն ինչ կազմ է. կալցուք մեք զիւրաքանչիւր տեղի. (Նոքին). վայրիկ մի ևս գիրկս ածցուք ազատութեան և միմեանց կամ կենաց և կամ մահուամբ. տեսցես ընդ հուպ, Կասսիէ, զյետին հնարս որդւոյ, և զհանգէս վերջին առն հռովմայեցւոյ։

Կաս. Ա՛հ, քաջդ, ակնարկութեան քում սպասեն ամենայն սուսերք։

ՏԵՍԱՐԱՆ Բ

ԿԵՍԱՐ սպասաւորօք, որ ապա Դիոն.

ԿԻՄԲՐՈՍ, ԴԵԿԻՄՈՍ Ի այլ 'ի սինկլիտոսայ.

Ի ամենայնէն յառնէն, մինչև Բաղիոյի ԿԵՍԱՐ։

Կես. Իսկ զի՞նչ զինչ իրք իցեն, զի կարգեալ ժամն վաղու ևս անցեալ է, և կէս ծերակուտին հազիւ երևի... (Նոքի)։ Սակայն և ես անագանեցի քան զարժանն. ցաւ է ինձ, ո՛ պատկառելի ատեան, զի ապաժաման գտեալ եմու ձեզ սպասել։ Սակայն առ ինչ արդեօք մեծ կէս մասն ձեր ոչ է 'ի միջի։

(Լռութիւն)

Բր. Զոմ՞ ոք պատասխանի... ամենեցուն մեզ մերկապարանոց կայ պատճառն. ոչ իսկ և լռութիւն մեր գուշակէ քեզ զայդ, Կեսար։ Սակայն եթէ լսել կամիցիս, զորս միանգամ ասա առ քեզ տեսանես՝ յերկիւղէ գումարեցան. և զորս ոչ տեսանես՝ յերկիւղէ ցրուեցան։

Կես. Ոչ նոր ինչ է ինձ յանդգնութիւն Բրուտոսի, որպէս և ոչ քեզ մարդասէր ներողութիւն Կեսարու։ Սակայն զուր մրցիս, զի ոչ եկի ես այսր մոռանել ընդ քեզ 'ի պայքար...։

Բր. Եւ ոչ 'ի զուր մեք յայպանել զքեզ. ոչ իմաստուն գործեցին՝ որ միանգամ 'ի բարենչան աւուրս ուծացան 'ի մէնջ, և վրիպակ գործեն՝ որ յատենի ասա համբացեալ նասին. ես արդ լուծիցս զնոցա տարապարտ երկիւղն։ Օ՛ն անդր եթէ Կեսար չարիս նիւթեսցէ 'ի սրտի իւրում. 'ի վերայ հայրենեացս, զգթութիւն իւր՝ զոր ինձ արդ 'ի դէմս ածէր՝ թէպէտ և ոչ ինչ արժան իցէ այսուհետև ցուցանել առ իս, նա առ տաւապեալ հայրենիս մեր դարձուցանէ։ Կենդանի են անձինք մեր, եթէ ոչ նոր իմն յաղթանակ շքեղ քան զառաջինն՝ կանգնեսցէ նա այսօր. զի եկն այսր յաղթանակել անձին իւրում և նախանձու յաչաղկոտացն. օն և օն արասցեն ինձ դիքն, եթէ ոչ 'ի սոյն իսկ գումարեաց նա զձեզ, զի ընտրեաց նա իւրոց քաղաքակցացն հաւասարել կամակար սրտի մտաց. սակայն և այնպէս ոչ ուրեք գտցի զուգական Կեսարու...։

Կես. Կամեի ընդմիջել զբան քո...

Բր. Մի՛ ծանր ինչ թուեսցի քեզ իմն. այն ինչ կարգեալ իմ պրետոր՝ իշխեմ զառաջս առնուլ բանից դիկտատորին. Բրուտոս այժմ մի անձն է ընդ Կեսարու. տեսանեմ զձեզ զարմացեալս, մեռայլ թուին յաչս ձեր բանք իմ. արդ բանիւ լոկով լուսաւոր արարից. որդի եմ ես Կեսարու։

(Աղաղակ հիացման)

Բր. Ապրարև հայր իմ է նա. արդ ես ինքն մեծապէս պանծացեալ եմ, զի Կեսար դիկտատոր՝ փոխեցաւ 'ի քաղաքացի։

(Ձայն ցնծութեան).

Կես. Ճշմարտութեամբ իմ որդի է Բրուտոս. ես ինքնին յայտնեցի նմա զբանն. Ճոռոմ բանքն, արիական սիրտ և աներկիւղ համարձակութիւն և գիւցազանց իմն փայլատակեալ նշոյլ 'ի գէմս նորա՝ իմ որդի հարազատ քարոզեն զԲրուտոս. վասն որոյ, Ժողովուրդ Հռովմայ, ցանկացեալ և յետ իմ բարւոյ մասին զձեզ վիճակեցուցանել, յաջորդ այսր գահու զարժանին քան զիս ընտրեմ զԲրուտոս. տամ նմա և զամենայն օրէն պատուոյս և զիշխանութեան. երկրորդ Կեսար նա ձեզ յարիցէ։

Բր. Եւ ոչ թշնամիք անգամ Բրուտոսի հաւատացեն երբեք բանիցդ ասացելոց։ Կեսար զիւր իշխանութիւն ինձ թողու, ո՛ Հռովմայեցիք. զայն իմա, եթէ որդւոյն աղաչանաց մերկասցի այսօր Կեսար յիշխանութենէ իւրմէ, և ազատութեամբ հանգուցցէ զՀռովմ։

(Ձայն ցնծութեան)

Կես. Բաւ է արդ. պարտ է քեզ արդ լռել առաջի իմ իբրև որդի և կրտսեր հասակաւ։ Լուարուք ինձ, արդ Կեսար խօսի. իմ եղեալ է 'ի մտի անդարձութեամբ գնալ ընդդէմ Պարթևաց. վաղիւ իմով բանակաւք խաղամ ես յԱսիա. և զոր կանխաւն առիւք յինէն հրաման՝ լի բովանդակ կատարեսցի ամենայն։ Գերեալ իմ առ հասարակ զամենայն թշնամիս Հռովմայ, դառնամ գամ անկանել 'ի ձեռս առելեաց իմոց. և յայնժամ զիսիդ և ախորժէ ընկալցի զիս Հռովմ, թէպէտ դիկտատոր, թէպէտ քաղաքացի, թէպէտ և ոչինչ։

(Լռութիւն)

Բր. Ապաքէն ոչ հռովմայեցւոց, ոչ հօր և ոչ կեսարու անգամ էին բանքն զոր լուաք. անօրէն հրաման է այդ ինքնակալն. ապէ դու, հայր, լուր ինձ միանգամ, անսա ինձ. տես զարտասուս, տես զհառաչանս որդւոյդ, լուր ինձ. բովանդակ Հռովմ խօսի ընդ քեզ յիմ բերան. տես զԲրուտոս, այն՝ զոր ոչ ոք երբեք 'ի մարդկանէ ետես արտասուել կամ աղաչել. տես դու զնա ինքն առ ոտս քո. (ծունր դնէ). Բրուտոսի խնդրես հայր լինել և ո՞չ Հռովմայ։

Կես. Աղաչանք որ հրապարակագոյժ թշնամանք իցեն՝ չեն ինձ լսելի. յոտն կաց և լուռ լեր։ Ժպրհեցաւ սա բռնաւոր ասել զիս. սակայն եթէ էի արդեաք, ոչ կենդանի պահեալ էր իմ զդա, յամօթ առնել զիս դէմ յանդիման մեծի հրապարակիս։ Խորհուրդ դիկտատորին պարտի կատարել. օգուտ Հռովմայ զայն պատուիրէ. և որ միանգամ ստամբակեալ հեստեսցէ ինձ և կամ յերկուասցի, թշնամի է նա Հռովմայ, ապստամբ և մատնիչ նորա։

Բր. Այժմ մեք հպատակեսցուք դիկտատորին որպէս արժանն է. (յգէ ղսուրն, և դասաձանիցն յարձակին 'ի վերայ Կեսարու)։

Կիմբ. Մեռիր, բռնաւոր, սատակեաց։

Կաս. Հարից և ես։

Ոստանդ. Ո՛հ, բաբէ. ո՞ատեան արիւնալից. (Ի ելանէն ֆախչին)։

Կես. Ա՛յ անօրէն դուաճանք...

Բր. Ես միայն ոչ կարեմ հարկանել զդա։

Կես. (Վէրաւոր անկեալ, և վերբերուան ծածկեալ զդէմս) Եւ դու ևս, որդեակ իմ Բրուտէ. ա՛հ, մեռանիմ աւասիկ։

Բր. Ո՛վ հայր իմ... ո՛վ Հռովմ...

Կիմբ. Ի ձայնէ փախստէիցն դիզանայ Ժողովուրդն։

Կաս. Թող եկեսցէ Ժողովուրդն. սատակեցաւ բռնաւորն. հապա, փութացուք սատակել և զԱնտոնիոս. (Ելանէն)։

Կը շարունակուի։

ԲԱՆԱԼԻՔ

ԲՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԵՒՈՒԹԻՑ

(Տես երես 191)

484 Ի՞նչ ըսել է Լուսակիզն։ — Այս բառս կը նշանակէ մարմին մը՝ որուն մէջ պարունակուած է այնչափ ջերմութիւն՝ որով ինչուան գոյնն կը ճերմկնայ։

(Ջերմութեամբ մարմինք կը սկսին կարմրնալ՝ 525 հարիւրամասնեայ բարեխառնութեան աստիճանին. իսկ ճերմակ գոյնը կ'ունենան 1300°ին. իսկ այս երկու սահմաններուն մէջ կան ուրիշ աստիճանք գոյներու, որոնք մասնաւոր ջերմութեան յատուկ աստիճաններ ունին։

Գոյն		Աստիճան ջերմութեան.
Կարմրուկ	»	525
Թուխ կարմիր	»	700
Բաց կեռասագոյն	»	800
Կեռասագոյն	»	900
Պայծառ կեռասագոյն	»	1000
Մութ նարընջագոյն	»	1100
Պայծառ նարընջագոյն	»	1200
Ճերմակ	»	1300

Ամենէն բարձր աստիճանի գտուած ջերմութիւնն է, 13,941° հարիւրամասնի։

485 Ինչու՞ համար բոցին կենդրոնն խաւարին է։ — Որովհետև, նախ, պատրոյգէն բերուելով այս մասիս մէջ կը գտնուին կաղեր՝ որ դեռ չեն այրած։ — Բ. Հոն կը գտնուի նաև ածղուկի քանակութիւն մը նոյնպէս դեռ չբսպառած։

486 Ինչու՞ համար բոցին կենդրոնին մէջ կաղերն չեն այրիր։ — Որովհետև բոցին արտաքին շրջանակն զանոնք անհաղորդ կ'ընէ օդուն թթուածընին հետ, առանց որոյ կիզումն չիկրնար ըլլալ։